

skeligheder, der traadte meget stærkt frem, nemlig de, der følger af, at Udlandets Storindustri kaster sine Varer ind paa vort Marked ved Hjælp af de saakaldte Dumpingpriser. Hvad forstaar man ved Dumpingpriser? Ja, det er naturligvis forskelligt, men meget ofte fremtræder de, hvad jeg har rig Lejlighed til at konstatere for Jernindustriens Vedkommende, paa den Maade, at den udenlandske Storindustri og Storkapital tilbyder Varer her i Landet til Priser, som ligger 20—25 pCt. og mere under, hvad der tages for de samme Varer i Hjemlandet. Jeg anser det for umuligt for noget Land i Længden at finde sig i saadanne Fremgangsmaader uden at træffe Foranstaltninger derimod; jeg tror, det bliver ganske nødvendigt. Hvis jeg gaar tilbage til den Tid, da jeg medvirkede i den da nedsatte Lokomotivkommission, saa vi den Gang, hvorledes man i de Aar, da danske Fabrikker gav Tilbud, satte Prisen paa en Maskine til 70 000—80 000 Kr. ned med en halv Snes Tusind for saa, naar man bagefter gennem sine Agenter havde konstateret, at nu gaves der ikke Tilbud fra dansk Side, atter at sætte Prisen op med det samme Beløb. Der er dem, der tror, at man saadan uden videre kan gaa og glæde sig over, at nu gaar Priserne ned, og det er herligt at se, hvordan Udlandets store Fabrikker slaas om at levere os billige Varer, lad os endelig tage dem, for det vil jo berige Landet; men de, der tror det, vil faa at vide, at det er en daarlig, en umulig Økonomi i Længden, som kun vil føre til, at Udlandet opnaar at beherske vor Industri, og naar man i Udlandet er naaet til den fuldkomne Beherskelse af vor Industri, har man ogsaa opnaaet Ret til at bestemme, hvilke Varepriser vi skal betale, og da bliver det sikkert ikke billigt for dansk Erhvervsliv paa andre Omraader eller for Danmarks Befolkning i det hele.

Jeg har et Par Tilfælde fra den senere Tid, som virker i ikke ringe Grad oplysende. Der er først og fremmest Forholdet med Hensyn til Fabrikation og Import af Motor køretøjer. Her er Stillingen for dansk Industri meget vanskelig. Vældige Kapitaler i Udlandet har kastet sig over den herhenhørende Fabrikation. Det var Synd at sige, at det er særlig godt alt, hvad der præsteres, men en intensiv Reklame dæk-

ker over megen Brøst i saa Henseende, og til Tider betales der Lønninger, der er mere end det dobbelte af, hvad vore danske Arbejdere ellers faar; man synes ligefrem at gøre det, fordi man, vel ikke uden Grund, mener, at dette dog maa forsone Befolkningen noget med, at man anbringer en stor Fabrik her som Led i en udenlandsk Storfabrikation; og for os Danske kan det jo nok tjene som et Bevis for, at det ikke er altid, lave Lønninger er nødvendige for at kunne føre en Fabrikation igennem. Under disse vanskelige Forhold er vi kommet til at staa overfor, at vi skal forsyne Storkøbenhavn med ca. 100 Automobiles, og da der skete Henvendelse til os fra den danske Industri, fandt vi, at det var meget naturligt, at dansk Industri her kom til at gøre sig gældende. Vi har konstateret, at den kan give Tilbud paa de allerbedste Vogne, bedre end dem, vi faar fra Udlandet, til de samme Priser; naar den blot kan blive stillet mindst lige saa gunstigt som Udlandet. Og saa er det ret karakteristisk — det kan jeg sige her overfor dem, der mener, at vi lider under saa forfærdelig høje Lønninger —, at medens, som jeg nylig nævnte, udenlandske Fabrikker betaler det dobbelte i Løn, ja, en enkelt betaler 3 Kr. 25 Ø. i Timen, hvad der virkelig er en exceptionel høj Løn her til Lands, giver denne danske Fabrik, der tilbyder Vognene, omkring 1 Kr. 50 Ø. i Timen, og den paagældende Fabrik konstaterer med det Kendskab, den har til Udlandet, at den har en Stab af Arbejdere, som mindst er deres Penge værd, og som kan begaa sig, hvor som helst det skal være i Verden, og faa en betydelig højere Løn, men man ønsker at beskæftige dem her. Det ønsker vi ogsaa fra Københavns Side, og jeg tror, denne Sag vil gaa i Orden, men vanskelig er den, og der tages fat paa alle Maader fra Importens Side — lad mig kalde det saaledes: fra Importens Side — for at se, om man ikke ved en eller anden Manøvre kunde holde de danske Frembringelser nede. Man kan sige om os; at vi i Organisationerne har visse Unoder, og at det ikke altid ser lige skønt ud for Offentligheden, hvad der foregaar i vore Kamp og Forhandlinger og Paastande overfor hinanden, men jeg tror, der kan siges det gode om os alle sammen, at vi nu er naaet til en saadan organisatorisk